

Motivele și principalele argumente

Licențele de difuziune digitală eliberate de guvernul suedez sunt măsuri de stat care reglementează, *inter alia*, utilizarea serviciilor de difuziune digitală și astfel, indirect, furnizarea unor astfel de servicii în Regatul Suediei. Cerința privind licențele valabile în prezent, potrivit căreia deținătorul licenței trebuie să se conformeze secțiunii 2 din acordul de cooperare, conferă indirect societății de stat Boxer un monopol asupra serviciilor de control privind accesul (inclusiv codarea), contrar articolului 2 alineatul (1) din directiva concurență. Menținerea obligației de conformare cu dispozițiile acestei secțiuni din acordul de cooperare împiedică astfel întreprinderile interesate să ofere o gamă completă de servicii de difuziune digitală să beneficieze de drepturile pe care articolul 2 alineatele (2) și (3) urmărește să le garanteze. Prin urmare, Comisia constată că Suedia a transpus greșit directiva concurență în sistemul său de drept intern, în ceea ce privește serviciile de transfer și de difuziune digitale prin rețeaua terestră.

(¹) JO L 249, p. 21.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-422/07)

(2007/C 283/34)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și D. Recchia, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea măsurilor necesare pentru verificarea respectării bunei practici de laborator privind controalele și verificările studiilor în sectorul produselor chimice industriale, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 din Directiva 2004/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind armonizarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea principiilor bunei practici de laborator și verificarea aplicării acestora la testele efectuate asupra substanțelor chimice (¹);
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că în Spania nu s-au adoptat măsurile necesare pentru verificarea respectării principiilor bunei practici de

laborator de către laboratoarele care efectuează teste asupra substanțelor chimice industriale. De asemenea, în Spania nu s-a desemnat nicio autoritate responsabilă pentru verificarea respectării principiilor bunei practici de laborator de către laboratoarele menționate sau, în orice caz, Comisiei nu i-a fost comunicat numele autorității menționate.

În consecință, trebuie să se constate că Regatul Spaniei încă nu a adoptat măsurile necesare pentru verificarea respectării bunei practici de laborator privind controalele și verificările studiilor în sectorul produselor chimice industriale, astfel cum prevede articolul 3 din directivă.

(¹) JO L 50, p. 44.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania

(Cauza C-424/07)

(2007/C 283/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Braun și A. Nijenhuis, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin adăugarea articolului 3 punctul 12b și a articolului 9a în Legea privind telecomunicațiile (Telekommunikationsgesetz) prin Legea de modificare a dispozițiilor privind telecomunicațiile (Gesetz zur Änderung telekommunikationsrechtlicher Vorschriften) din 18 februarie 2007, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 6, 7, al articolului 15 alineatul (3), al articolului 16 și al articolului 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (¹), al articolului 8 alineatul (4) din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (²) și al articolului 17 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (³);
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.